

Meridianenergiens symbolske betydning

Af Helle Bøving

© Kinesiologiforeningen Touch for Health og forfatteren

I Touch for Health arbejder vi som bekendt med energien i meridiansystemet via muskeltesten. Vi tester musklernes tonus (spænding) med henblik på at aflæse, hvorvidt energien flyder til musklen eller ej.

Når en muskel ikke besidder energi nok til at holde en spænding under en test, hvor vi belaster den, ser vi det som udtryk for, at energien i den meridian, der skulle tilføre musklen energi, ikke flyder balanceret. Vi siger, at pågældende meridianenergi er i ubalance.

Hvis for eksempel miltmeridianens energi er i ubalance, *kunne man* så tro, at milten som organ *også* er i ubalance og mindre funktionsdygtig. Omvendt *kunne man* tro, at problemer i for eksempel milten altid vil skyldes en ubalance i miltmeridianen.

Begge ræsonnementer er imidlertid fejlagtige og udtryk for misforstået og forhastet konklusion, hvilket kræver en grundigere forklaring.

I den vestlige verdens forståelse af krop og sundhed tages som oftest udgangspunkt i organernes fysiske og synlige funktion. Man ser et organ som en mekanisk struktur, der kan forstås ved anatomisk at dissekere og iagttage de faktiske processer i organet. Organets anatomi og fysiologiske definition er altså central for forståelsen. Man fokuserer på de faktiske fysiske processer, der værdisættes og måles ved hjælp af eksempelvis tal og kurver.

I den ældgamle kinesiske filosofi derimod ser man organer som metaforer, dvs. symboler, der hver især symbolsk repræsenterer en bestemt funktion, dvs. en bestemt type energi i kroppen. Organerne er fænomener, der udtrykker funktionens energi. Energifunktionen skaber det fysiske organ. Funktionen og dennes drivkraft, *energien er altså i centrum*. Organets faktiske mekanisme vil ikke være interessant i sig selv, men vil værdisættes igennem en holistisk forståelse af organfunktionernes symbolske betydning.

I Touch for Health deler vi den kinesiske filosofi's holistiske og symbolske forståelse.

De forskellige former for energi, dvs. organmeridianfunktionerne, er universelle og findes på alle planer. Hvad enten de er modtagende, dissekerende, bearbejdende, optagende, rensende eller udskillende, findes de i det enkelte menneske, i den enkelte celle og i universet som helhed. Hver eneste energitype er en del af en større helhed og kan kun anskues i sammenhæng med denne helhed og med helhedens andre dele.

Vi fokuserer derfor på helheden og den symbolske forståelse af meridianerne og de organer, de giver energi til. Vi er orienteret imod energien og ikke imod organernes fysiske og målbare funktion. Når vi tester et menneske med en bestemt sygdom, er vores hensigt derfor i første omgang ikke nødvendigvis at 'fjerne' symptomet eller sygdommen som sådan. Snarere at afbalancere energien i meridianerne og sætte gang i meridiankredsløbet og dermed kroppens egen iboende evne til at helbrede sig selv. Symptomet eller sygdommen kommer nemlig ikke altid til udtryk lige der, hvor energien er i ubalance.

En nedsat leverfunktion kan for eksempel meget vel skyldes andre energiubalancer end levermeridianens ubalance. En dårlig fod pga. ubalance i blæremeridianenergien og de dertil hørende muskler i underbenet, kan eksempelvis forplante sig via blæremeridianenergien i alle

andre celler, også leverorganets celler, og komme til udtryk der som en nedsat cellefunktion, der lige her påvirker leverens organfunktion negativt.

Tilsvarende kan en kinesiologisk afbalancering af kroppens blæremeridianenergi forplante sig ud i systemet og virke helende på en eksempelvis dårligt fungerende blæremeridianenergi i *alle* de små celler, også i organer som tyndtarm eller lever, der således vil blive løftet energimæssigt og evt. fungere bedre.

Meridiansystemets stadigt flydende energistrøm binder alle organer og væv sammen i et meget indviklet og komplekst system, som påvirkes af den mindste ting – både positivt og negativt. Som i det store, således i det små. Og omvendt.

Vi vil med fokus på energien altid forsøge at anskueliggøre, hvor der måtte være et manglende flow i systemet som helhed og derfra arbejde symbolsk med sammenhængen imellem personens generelle liv og den energimæssige symbolske betydning. Den symbolske betydning af den nedsatte meridianfunktion kan ofte overføres til situationer i hverdagen og bruges som en anledning til at fokusere anderledes i livet med større energibalance til følge.

Ubalance på galdeblæremeridianen kan således forstås som ubalance i den energi, der har til opgave at splitte store enheder/problemer op i små enheder/mindre problemer (galdens sekret skal jo netop medvirke til opløsning af store fedtpartikler til mindre fedtpartikler). Så personen kan måske overføre denne ubalance/dette tema til sin dagligdag og se en sammenhæng, der måtte give mening og derved medvirke til afbalancering af energien.

Når først vi har opnået et flow i energisystemet, er helingen i gang og kroppen kan selv tage over og finde sin balance